Opłacono gotówką

Nr. 41. **1935.**

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 12. października 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 września 1935 r.

L. D. V. 30500/1/35

w sprawie likwidacji t. zw. kont martwych.

(Dokończenie z nr. 40.)

2) Umorzenie zaległości powoduje automatycznie umorzenie zaległych odsetek i kosztów egzekucyjnych, przypadających od tych zaległości. Dotyczy to również umorzeń, o których mowa w cz. I niniejszego okólnika.

3) Przewidziane w poprzednich częściach niniejszego okólnika sumy 1.000, 10.000, i 50.000 złotych obejmują należności kapitałowe we wszystkich podatkach, grzywnach i karach, wyszczególnionych w cz. II, łącznie z wszelkiemi dodatkami państwowemi i niepaństwowemi (jednakże bez 10% — 15% dodatku), przyczem w podatku od lokali uwzględnia się tylko zaległości, pochodzące z przed dnia 1 kwietnia 1931 r. względnie 1 kwietnia 1933 r. a to zależnie od tego, czy ostatni przypis w innych podatkach był dokonany przed dniem 1 kwietnia 1931 r. czy też w okresie od dnia 1 kwietnia 1931 r. do dnia 31 marca 1933 r.

VI.

Przewidziany w cz. cz. III i IV warunek dokonania ostatniego przepisu przed dniem 1 kwietnia 1931 r. względnie w okresie między 1 kwietnia 1931 r. a 31 marca 1933 r. i niedokonywania uiszczeń po dniu 31 marca 1933 r. rozumieć należy w ten sposób, że po tych datach płatnikowi nie uskuteczniono przypisu w żadnym z wymienionych w cz. II podatków, grzywien oraz kar pieniężnych, ani też płatnik nie dokonał po dniu 31 marca 1933 r. żadnych uiszczeń — ani dobrowolnych, ani przymusowych — na pokrycie zaległości w tych podatkach grzywnach oraz karach pieniężnych.

Od powyższej zasady czyni się jedynie wyjątek podatku od lokali, którego przypisu wogóle nie bierze się pod uwagę, jeżeli chodzi o stwierdzenie, której części przepisy (III czy IV) do danego płatnika zastosować, przyczem istnienie zaległości w podatku od lokali, powstałych po dniu 1 kwietnia 1931 r. lub po dniu 1 kwietnia 1933 r., wzgl. dokonanie uiszczeń po dniu 31 marca 1933 r. nie stoi na przeszkodzie do umorzenia zaległości z przed tych dat narówni z innemi zaległościami. Fakt bowiem istnienia przypisu i uiszczeń w podatku od lokali nie jest wskaźnikiem aktywności gospodarczej danego płatnika, ponieważ wymiar tego podatku związany jest z posiadaniem mieszkania, więc też nierzadkie będą wypadki, że płatnik będzie miał przypis podatku od lokali po dniu 1 kwietnia 1933 r., nie mając oddawna przypisów w innych podatkach i nie posiadając żadnego takiego majątku lub dochodu, z którego dawne jego zaległości możnaby ściągnąć.

Przykłady:

1) Płatnik miał ostatnie przypisy: w podatku dochodowym w roku 1927, przemysłowym w r. 1928 od nieruchomości w r. 1929, w podatku od lokali w r. 1934. Płatnik ten podlega przepisom cz III, ponieważ ostatni przypis w innych podatkach, poza podatkiem od lokali, został dla niego dokonany w r. 1929, a więc przed 1 kwietnia 1931 r.; jeżeli w stosunku do zaległości tego płatnika w podatkach dochodowym, przemysłowym i od nieruchomości zachodzą warunki do umorzenia, podlegają umorzeniu również jego zaległości w podatku od lokali, pochodzące z przed dnia 1 kwietnia 1931 r.;

2) płatnik miał ostatnie przypisy: w podatku przemysłowym w r. 1927, w podatku dochodowym w październiku 1931 r. i w podatku od lokali w kwietniu 1935 r. Płatnik ten podlega przepisom cz. IV, ponieważ ostatni przypis w innych podatkach, po-

za podatkiem od lokali, dokonany został dla niego w okresie między 1 kwietnia 1931 r. a 31 marca 1933 r.; u płatnika tego podlegają też umorzeniu zaległości w podatku od lokali, pochodzące z przed dnia 1 kwietnia 1933 r.;

3) płatnik miał ostatnie przypisy: w podatku od nieruchomości w r. 1929, w podatku przemysłowym w r. 1931 i w podatku dochodowym w lipcu 1933 r. Płatnik ten wogóle nie podlega przepisom cz. cz. III i IV niniejszego okólnika, ponieważ ostatni przypis dokonany został dla niego po dniu 31 marca 1933 r.

VII.

Do wydawania postanowień o umorzeniach przewidzianych w cz. cz. III i IV, upoważnione są:

1) urzędy skarbowe — w wypadkach, gdy ogólna suma zaległości, podlegająca umorzeniu u jednego płatnika, nie przekracza 1.000 zł;

2) izby skarbowe (Wydział Skarbowy) — przy umorzeniach, przewidzianych w cz. III — bez względu na wysokość zaległości, przy umorzeniach zaś, przewidzianych w cz. IV — w wypadkach, gdy ogólna suma zaległości, podlegająca umorzeniu u jednego płatnika, nie przekracza 50.000 zł;

3) Ministerstwo Skarbu — w pozostałych wypadkach.

VIII.

1) Postanowienia o umorzeniach, przewidzianych w cz. cz. III i IV niniejszego okólnika, wydają urzędy skarbowe odrębnie dla każdego płatnika na formularzach według załączonego wzoru Nr. 3, dołączając do każdego postanowienia dotyczące akta egzekucyjne (dochodzeń).

2) Wnioski do izby skarbowej opracowywują urzędy skarbowe odrębnie dla każdego płatnika na tychże formularzach wzór Nr. 3 i, dołączając do każdego wniosku akta egzekucyjne (dochodzeń), przesyłają je izbom skarbowym przy zbiorowych wykazach, według załączonego wzoru Nr. 4, sporządzonych w 2-ch egzemplarzach.

3) Wnioski do Ministerstwa Skarbu winny być opracowywane i przedkładane odrębnie dla każdego płatnika w dotychczasowym trybie (wzory Nr. Nr. E-19 i E-16).

IX.

Na zaległości, umorzone w myśl cz. cz. III i IV niniejszego okólnika, dział egzekucyjny zakłada w sposób, wskazany w cz. I ust. 2), wykazy odpisów, oddzielnie dla poszczególnych podatków oraz grzywien i kar pieniężnych, zatytułowane „Wykaz odpisów dokonanych w podatku . . . . — grzywnach i karach pieniężnych — na podstawie cz. cz. III i IV okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 7 września 1935 r. L. D. V. 30500/1/35“. Do wykazów tych wciąga się kwoty, podlegające odpisaniu na podstawie zatwierdzonych postanowień o umorzeniu wzór Nr. 3.

W ostatnich dniach każdego miesiąca dział egzekucyjny sumuje wykazy odpisów i przesyła je właściwym referatom wymiarowym celem wciągnięcia ogólnej sumy odpisów z tytułu umorzenia poszczególnych podatków oraz grzywien i kar pieniężnych do właściwych rejestrów przypisów i odpisów, poczem rejestry te wraz z dotyczącemi wykazami odpisów przekazuje kasie dla dokonania odpisów w księgach bierczych. Przed każdem odesłaniem rejestrów do kasy naczelnik urzędu winien stwierdzić swym podpisem kwoty, podlegające odpisaniu, po uprzedniem sprawdzeniu podsumowań w wykazach odpisów oraz zgodności danych, zawartych w tych wykazach, z postanowieniami o umorzeniu wzór Nr. 3.

Po dokonaniu odpisów w księgach bierczych kasa zwraca rejestry właściwym referatom wymiarowym, wykazy zaś odpisów — działowi egzekucyjnemu. Po ukończeniu akcji umorzeniowej wykazy odpisów mają być przechowywane przy właściwych rejestrach przypisów i odpisów.

X.

Przepisy niniejszego okólnika mają analogiczne zastosowanie do oddziałów (referatów) bilansowych izb skarbowych (Wydziału Skarbowego) w granicach kompetencyj, przyznanych niniejszym okólnikiem izbom skarbowym.

XI.

Przysługujące na podstawie niniejszego okólnika uprawnienia w zakresie umarzania zaległości wygasają z dniem 31 marca 1936 r., wyjąwszy te wypadki, w których umorzenie zaległości uzależnione jest od dopełnienia warunków, określonych w cz III lit. B. okólnika; w tych wypadkach umorzenie zaległości może być dokonane i po dniu 31 marca 1936 r., jeżeli po tym dniu nadejdzie zawiadomienie o negatywnym wyniku poszukiwań płatnika.

XII.

O postępie prac nad likwidacją kont martwych urzędy skarbowe będą przedkładały izbom skarbowym (Wydziałowi Skarbowemu) sprawozdania według załączonego wzoru Nr. 5 do dnia 10 każdego miesiąca za ubiegły miesiąc. Pierwsze takie sprawozdania złożą urzędy skarbowe do dnia 10 stycznia 1936 r. i obejmą niem okres do dnia 31 grudnia 1935 r. włącznie. Terminy dalszych sprawozdań po dniu 10 kwietnia 1936 r. wyznaczy Ministerstwo Skarbu odrębnem zarządzeniem.

Izby skarbowe (Wydział Skarbowy) będą przedkładały Ministerstwu Skarbu zbiorowe sprawozdania według tegoż wzoru Nr. 5 w 10 dni po upływie każdego terminu, wyznaczonego dla sprawozdań urzędów skarbowych.

W związku z powyższemi zarządzeniami zaznaczam jeszcze co następuje:

Okólnik niniejszy nie jest pierwszym, który stwarza dla izb i urzędów skarbowych wyjątkowe kompetencje i podstawy do umarzania bezwartościowych, w znaczeniu egzekucyjnem, zaległości podatkowych. Takich okólników wydano już cały szereg, jak np. z dnia 30 grudnia 1929 r. L. D. V. 19564/1/29, z dnia 10 grudnia 1930 r. L. D. V. 6334/1/30 oraz z dnia 23 marca 1933 r. L. D. V. 11560/1/33. W stosunku do ówczesnych podstawowych kompetencyj, okólniki te dawały izbom i urzędom bardzo szerokie pełnomocnictwa, które w razie ich odpowiedniego wykorzystania mogły się przyczynić do pozbycia się znacznej części nieściągalnych zaległości. Tymczasem stały do r. 1935

wzrost zaległości, wśród których figurują jeszcze nawet zaległości, pochodzące niekiedy z lat 1921, 1922 i t. d., i to nawet z tytułu podatków dawno już zniesionych, wskazuje na to, że tak izby jak i urzędy nie doceniają należycie korzyści, płynących z wyeliminowania z ksiąg bierczych nierealnych zaległości.

Podkreślam zatem, że takie ustosunkowanie się do umarzania zaległości nieściągalnych nie odpowiada moim intencjom, przetrzymywanie bowiem w księgach bierczych takich zaległości mija się z celem, a nawet jest szkodliwe, gdyż obarcza urzędy skarbowe niepotrzebną pracą, związaną z corocznem przepisywaniem ich do nowych ksiąg bierczych oraz wdrażaniem beznadziejnych poszukiwań i egzekucyj.

Zwracając na powyższe uwagę, polecam, aby izby i urzędy skarbowe bezzwłocznie przystąpiły do akcji umorzeniowej, zleconej niniejszym okólnikiem, i przeprowadziły ją w sposób zdecydowany i celowy. Aby zaś zarządzenia, wydane niniejszym okólnikiem, nie podzieliły losu poprzednich zarządzeń, wyraźnie zaznaczam, że przy rozważaniu kwestji umorzenia zaległości poszczególnych płatników nie należy kierować się wyłącznie formalnemi przesłankami, lecz przedewszystkiem przekonaniem, płynącem ze znajomości stosunków, że zaległości te są nieściągalne.

Zarazem zwracam uwagę, ażeby równocześnie z prowadzeniem akcji umorzeniowej na zasadzie niniejszego okólnika, obejmującej likwidację zaległości bezwzględnie nieściągalnych, nie była zaniedbywana likwidacja w drodze umorzeniowej w trybie ogólnym tych nieściągalnych zaległości, które nie odpowiadają warunkom niniejszego okólnika. W szczególności dotyczy to również zaległości wyłączonych z pod działania niniejszego okólnika wskutek hipotecznego ich zabezpieczenia. Zaległości takie w razie stwierdzenia nierealności tego zabezpieczenia też powinny być wykazywane do umorzenia.

P. P. Dyrektorów izb skarbowych (Naczelnika Wydziału Skarbowego Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego) proszę, aby likwidacji nieściągalnych zaległości poświęcili należytą uwagę i doprowadzili wreszcie do oczyszczenia ksiąg bierczych z nierealnych należności.

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki.

(Przedruk: z Dz. Urz. Min. Sk. z dnia 10. IX. 1935 r. nr. 25).

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 16 września 1935 r.

o kosztach podróży i dietach członków komisyj klasyfikacyjnych dla klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego.

Na podstawie art. 8 ust. (3) ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 203) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Członkom komisyj klasyfikacyjnych, utworzonych na podstawie art. 4 ust. (1) i art. 7 ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o klasyfikacji gruntów dla podatku gruntowego (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 203) oraz powołanym przez Ministra Skarbu doradcom fachowym (art. 7 ust. (4)) przysługują diety oraz zwrot kosztów przejazdu.

§ 2.

Dla członków komisyj klasyfikacyjnych nie będących funkcjonarjuszami państwowymi diety wynoszą za udział w posiedzeniach komisyj dziennie:

a) dla członków Głównej Komisji Klasyfikacyjnej w wysokości 30 zł;

b) dla członków wojewódzkich komisyj klasyfikacyjnych w wysokości 15 zł;

c) dla członków powiatowych komisyj klasyfikacyjnych w wysokości 10 zł.

§ 3.

Powołani przez Ministra Skarbu doradcy fachowi do udziału w Głównej Komisji Klasyfikacyjnej otrzymują diety za udział w posiedzeniach komisji w wysokości 30 zł dziennie, zaś do udziału w wojewódzkich komisjach klasyfikacyjnych w wysokości 15 zł dziennie.

§ 4.

Przy przejazdach koleją, statkiem lub autobusem zwraca się faktycznie zapłaconą cenę biletu, przyczem członkowie i doradcy fachowi Głównej Komisji Klasyfikacyjnej mają prawo przejazdu kolejami lub statkiem w klasie I, członkowie i doradcy fachowi wojewódzkich komisyj klasyfikacyjnych oraz członkowie powiatowych komisyj klasyfikacyjnych w klasie II.

§ 5.

Zwrot kosztów przy przejazdach kołowych przewozu bagażu służbowego oraz za dojazdy do budynku, w którym mieści się lokal komisji, następuje w myśl przepisów §§ 15 — 19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem słubowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320).

§ 6.

Wszelkie rachunki diet i kosztów podróży powinny być przedstawiane przewodniczącym komisyj klasyfikacyjnych najpóźniej w ciągu ośmiu dni następnego miesiąca kalendarzowego.

§ 7.

Członkowie komisyj klasyfikacyjnych będący funkcjonarjuszami państwowymi otrzymują diety i koszty podróży według zasad i norm określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem

oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320).

§ 8.

Wszelkie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320) mają również zastosowanie do diet i kosztów podróży objętych niniejszem zarządzeniem.

(Przedruk z Dz. Urz. M. S. W. Nr. 31, z dnia 30 września 1935 r.)

Urząd gminny Michałkowice.

Obwieszczenie.

Podaję niniejszem do publicznej wiadomości, że Rada gminna uchwaliła na swem posiedzeniu w dniu 18. marca br. pobierać w roku 1935/36 tytułem podatku budynkowego 9 o/oo pospolitej wartości budynków podlegających opodatkowaniu.

Wydział Powiatowy Katowice zatwierdził dnia 29. maja br. tę uchwałę z zastrzeżeniem, że wolno pobierać gminie tytułem tego podatku tylko 7 o/oo pospolitej wartości budynków.

Rada gminna na swem posiedzeniu w dniu 23. września br. przyjęła zastrzeżenie Wydziału Powiatowego Katowice do wiadomości.

Michałkowice, dnia 28. września 1935 r.

Naczelnik gminy.

(—) Fojkis.

Firma **„Silesia"** Sp. z ogr. odp. fabryka likierów i hurtownia piwa w Siemianowicach zwołuje

walne zebranie

wspólników

na 30. października 1935 r. godz. 10-tą przedp. w kancelarji notarjusza Wolnego w Katowicach, Pl. Marszałka Piłsudskiego 5, z następującym porządkiem dziennym:

1) odwołanie członków zarządu,
2) zamianowanie nowych członków zarządu.

„Silesia" Spółka z ogr. odp.

Siemianowice Śl., ul. Pocztowa 5.

Telefon 231-42.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08